

Ако си дужан – паре мораш да вратиш, макар те подржавао цео народ и још триста нобеловаца. – Ако хоћеш да уђеш (Србија) или да останеш у ЕУ (Грчка) – онда прихваташ систем који тамо влада.

Личи ли вам Србија на Грчку? Дугови расту, власт све јаче стеже каиш, народу све горе, да не набрајам, знам да знате... Кад одједном, тамо, у Грчкој, нека мала странка (иначе, екстремна левица) осваја апсолутну већину у парламенту! Грчка у делиријуму: значи, може без ММФ-а, без условљавања, отпуштања, приватизација... И не само то. Сириза обећава да ће плате да порасту, отпуштени да се врате на посао, да ће привреда најзад да процвета. А дугови? Њих ће „тројка” (ММФ, Европска комисија и Европска централна банка) да отпише – таква је народна воља, против тога се не може – говорила је у фебруару Сириза.

И нобеловци – економисти су их подржали, то јест, барем два: Џозеф Стиглиц и Кристофер Писаридес. А петнаестак најугледнијих економиста света (пред саме изборе) у „Фајненшел тајмсу” поручише: Сириза је спас! Мислио ко шта хоће, оволику подршку науке ниједна партија у свету није забележила.

Треба ли се онда чудити српским демократама што би и они да скину кајмак? Хајде да признамо: Сириза је јасно показала пут којим се долази до парламентарне већине, ко би томе одолео!

И сад, да се тамо цела ствар није урушила за сто дана, па да се не чудимо. Али овако, после тоталног фијаска грчке преговарачке стратегије, најаву потпредседника ДС-а да прави исти такав програм (повећаћемо плате и пензије, удружићемо се са земљама западног Балкана ради мораторијума на исплату спољног дуга) стварно звучи – надреално.

Где је то Сириза погрешила, а наше демократе не виде? Најпре у томе што Европом владају институције, то јест, правила. Ако си дужан – паре мораш да вратиш, макар те подржавао цео народ и још триста нобеловаца. Ако хоћеш да уђеш (Србија) или да останеш у ЕУ (Грчка) – онда прихваташ систем који тамо влада. Ако хоћеш преговоре, мораш нешто да понудиш. А Сириза, да се вратим на тему, од фебруара нуди мачку у цаку, а тражи – паре.

Како изгледа та Сиризина мачка у цаку? Након безброј изврдавања, грчки министар финансија коначно је почетком маја објавио да је Грчка спремна да уведе две нове институције: једна је развојна банка, а друга – банка за лоше пласмане. То би, каже министар, подстакло инвестиције и убрзало привредни раст. Како да не, размишљам. Барем ми знамо шта то значи: свеже паре тајкунима и пријатељима, па онда (де факто) отпис дуга за све остале – и удри бригу на весеље!

Варуфакис, додуше, признаје да Грчка тиме не решава ниједан од многобројних проблема, па их онда редом наводи. То су, дакле: „срамна спрега тајкуна и политичара, скандалозне процедуре јавних набавки, клијентелизам, трајно урушени медији, прекомерно дарежљиве банке, слаба пореска администрација и деградирано и плашљиво судство”. Варуфакис даље каже да ће све то излечити „јака светлост демократске транспарентности”, што у преводу значи – нико.

После ове објаве, Варуфакиса напустише сви: и Европа – и Грци. „Тројка” му је кроз уста једног званичника поручила да је згубидан, коцкар и аматер, а Грци су још огорченији, јер у том програму нема ништа од отписа дуга, ни од раста плата, ни од нових радних места!

~~Даница Поповић: Где је Сириза погрешила~~